

litirettens Betjente for 5 Kvartaler. Det er altsaa kun en reen formel Incorrecthed, i Realiteten er der Intet at indvende dertimod.

Formanden: Jeg maa bemærke, at Justitsministeren ikke længer fastholder Revisionens Indstilling til 3die Antegnelsespost, saa at der nu kun bliver særlig Afstemning over 19de Antegningspost.

Justitsministeren: Med Hensyn til Post 3. skal jeg tillade mig at bemærke, at den omhandlede Embedsmand, som var Protokollsecretair i Høiesteret og konstitueret Assessor i Politis- og Criminalretten, oppebar den dobbelte Gage just i de 2 Maaned, hvori der ikke holdes Høiesteret, hvori han altsaa ellers har sin Tid til sin Disposition. Det forekommer mig, at dette taler Noget for den Fremgangsmaade, der er brugt, idet man vel kan betragte den Gage, han som Protokollsecretair havde for de 3 Sommermaaned, hvori der kun undtagelsesviis holdes Session, som en Løn for det Arbejde, han havde i den øvrige Deel af Aaret. Smidlertid erksender jeg, at der kan være Tvivl i, saa Henseende, men jeg troer dog, at det vel kunde bevirke, at den strenge Censur, der er tilkjendegivet ved Udtrykket „passerer for denne Gang“ noget kunde modificeres, hvad jeg ivoerigt ganske skal henstille til Udvalget. — Hvad Post 19 angaaer, da har jeg som bemærket med Hensyn til den troet at burde fastholde den Indstilling, som Revisorerne have gjort, at Udgiften billiges, medens den Beslutning, Udvalget har indstillet at skulle tages, gaaer ud paa, at Udgiften passerer. Det er jo vel en ligegyldig Sag i Realiteten, hvad enten man antager det One eller det Andet, men jeg har dog troet at burde fastholde Revisorerne's Indstilling, da jeg er overbevist om, at den er den correcte. Som af den ærede Ordfører er oplyst, hidrører Udgiften fra et Honorar, der bevilges til Assistenterne ved Vaccinationsanstalten her i Kjøbenhavn. Dette Honorar er hjemlet ved allerhøieste Resolution af 12te Februar 1847, og har altsaa bindende Gyldighed. Resolutionen indeholder, at den Sum, som saaledes er bevilget til Assistenterne, skal afholdes af den til

extraordinaire Udgifter ved Medicinalvæsenet bestemte Sum af 2,000 Rb. Ministeriet har saaledes fuldkommen Gjæmmel til at afholde Udgiften paa denne Maade; der er ikke i Finantsloven sagt, at den ikke maa afholdes saaledes og Ministeriet havde ikke Opfordring til at forandre det; jeg finder saaledes ikke, at der er Anledning til at gjøre nogen Indstilling om denne Sag. Den nævnte Sum af 2,000 Rb. er ikke engang forbrugt i dette Aar, og Ministeriet behøver altsaa egentlig ingen Bevilling. Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Indstillingen under Nr. 21: „de 204 Rb. 72 $\frac{1}{2}$ søges tilbagebetalt“. Mine Bemærkninger gjælde baade Formen og Realiteten. Hvad Formen angaaer, saa skal jeg blot henholde mig til de Erindringer, som Finansministeren fremsatte igaar i en lignende Anledning, og for det Tilfælde, at Beslutningen tages, henstille, om der ikke maatte være Anledning til at forandre Indstillingen saaledes, at det maa komme til at hedde f. Ex.: „de 204 Rb. 72 $\frac{1}{2}$ bør søges tilbagebetalt.“ Hvad dernæst Realiteten af denne Post angaaer, da forholder det sig rigtigt, at den udgjør 2 Beløb, som være tilstaaede Hospitalerne i Helsingør og Hillerød; derimod er det endnu ikke oplyst, om disse Godtgjørelser hidrøre fra Consumtionen. Hidrørte de fra denne, da var det en Selvsølg, at de bortfaldt. At det Beløb, der er ubetalt efter Consumtionens Ophør, maa blive tilbagebetalt, kan ikke skee paa anden Maade; end som den ærede Ordfører bemærkede, derved at Hospitalagerne, dersom de ikke ville tilbagebetale Godtgjørelsen, maae søges til at tilbagebetale den; det, der er Tvivl om, det, der er Spørgsmaal om, det er, om Godtgjørelserne hidrøre fra Consumtionen eller ikke. Vedkommende Bestyrelser have nemlig senere paastaet, at de ikke hidrøre fra Consumtionen, men fra Accisen: denne er forskjellig fra Consumtion, idet den svares af toldpligtige Varer, hvorimod Consumtionen har en anden Basis. Hidrører det fra Accisen, er det ikke givet, at Fritagelsen er bortfaldet; og Finansministeriet, under hvis Resort denne Sag nærmest henhører, er tilbøjeligt til at antage, at saafremt dette oplyses, vil Beløbet ikke bortfalde. Undersøgelsen om disse Posters Oprindelse er